

Закотни ўз вақтида адо этиш зарур

Image not found or type unknown

16:08 / 25.11.2024 2010

هُلِّلَا يِضَرَ رَؤْيِرُهُ يِبَا نَع
هُلِّلَا يِلَّصَّ يِبَّ نِلَا نَع ، هُنَّ ع
نَمَّ أَمَّ : لَأَقَمَّ لَسَوِ هِيَلَع
أَلِيَّةُضَفَّ أَلَوِ بَهَذِ بَحِأَص

نَاكْ إِذَا إِهَّقَحْ أَهْنَمِ يَدَّوِي
هَلْ تَحْفُصْ ةَمَايْ قُلَا مُوِي
يَمْحُفْ رَانَ نَمَحْ إِئْفَصْ
مَنْ هَجَرَ رَانَ يَفْ أَهْيَلَعْ
هَنْ يَبَجَّوْ هُبَنْجْ أِهَبْ يَوَكُّيْ فِ
تَدِيْعُ تَدْرَبْ أَمْلُكْ هُرَهْظُو
هُرَادُقِمَ نَاكْ مُوِي يَفْ هَلْ
يْتَحِ ةَنْسَ فُلَا نِي سَمَخْ
يَرِيْ فِ دَابِغْ لَانِيْ بِي ضُقِي
أَمَّاوِ ةَنْجَلَا يَلَا أَمَّاوِ هَلِيْ بَسْ
لُوسَرَ أَيِ لِيْ قِرَانْ لَا يَلَا
أَلَوِ لَاقْ لِبِلْ أَفْ هَلْ لَا
أَهْنَمِ يَدَّوِي أَلِ لِبِلْ بِحِ أَصْ

مَوِي اَهُبَلَح اَهُقَح نَمَو ، اَهُقَح
مَوِي نَاك اِذَا اِلَا ، اَهُدَرُو
عَاقِب اَهَل حَطْبِ ةَمَاي قُلَا
الْتَنَاك اَم رَفَوَا رَقْرَق
، اِدِحَاو اَلِي صَفَا هَنَم دِقْفَاي
هُضَعَتَو اِهَفَا فَاخَابُ هُوَطَت
هُيَلَع رَم اَمْلُك ، اِهَهَاو فَاَب
مَوِي يَفَا اِهَا رُخَا هِيَلَع دُرَا هَاوَا
فَلَا نِي سَمَخُ هُرَادِقَم نَاك
نَيَب يَضُقِي يَّتَحِ ةَنَس
اَم اَهَلِي بَس يَرِي فَا ، دَا بَعَلَا
رَا نَلَا يَلَا اَم اَوِ ةَنَجَلَا يَلَا
، هَلَلَا لُوَسَرَاي : لِي ق

الو: لاق؟ مَن غل أو رَقَبْ لاف
يْدُوِي الِ مَن غ الو رَقَبِ بِح اص
مُوِي ناك اذِا اِا، اهَّقَح اهَنم
عاقب اهَل ح طَبِ ةَم اِي قِا
، ائِي ش اهَنم دِقُ فَي الِ رَقُ رَق
الو ءاص قَع اهِي ف سِي ل
هُ ح طُن ت ، ءاب ضَع الو ءاخ لَج
، اهف ال ظاب هُوَط ت و ، اهِن وُرُق ب
هِي لَع دُر اه ال وَا هِي لَع رَم ام لُ ك
هُ رادقم ناكِ مُوِي ي ف ، اه اُرْخُ ا
ي تَحِ ة نَسَ ف ل ا ن ي س م خ
ي رِي ف ، داب غ ل ا ن ي ب ي ض قُ ي
ام ا و ة ن ج ل ا ي ل ا ام ا ه ل ي ب س

الْإِسْمُ خُلَاوَةٌ أَوْ رَأْسُ الْإِسْمِ يُذَمَّرُ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қайси бир тилла ёки кумуш соҳиби унинг ҳаққини адо этмас экан, албатта, қиёмат кунда унинг учун оловдан бўлган тахтачалар тайёрланади. Улар жаҳаннам оловида қиздирилади. Сўнгра улар пешонасига, икки ёнбошига ва орқасига босилади. Совиб қолиши билан (яна қайтадан қиздирилиб,) унга қайтарилади. Миқдори эллик минг йил бўлган кунда одамлар орасида ҳукм чиқарилгунча шундай қилинади. Кейин йўлини билади: ёки жаннатга ёки дўзахга бўлади», дедилар.

«Эй Аллоҳнинг Расули, туя-чи?» дейилди. У зот:

«Қайси бир туя соҳиби ҳам унинг ҳаққини бермаса, сувга борган кун уни соғиш ҳам ҳаққидандир. Албатта, қачон қиёмат кун бўлса, уни у(туя)ларнинг олдига теп-текис, сип-силлиқ ерга ташлаб берилади. Уларнинг ҳаммаси, битта бўталоғи ҳам қолмай, тўлиқ бўлади. Уни туёқлари билан босадилар, оғизлари билан тишлайдилар. Унинг устидан бири ўтса, бошқаси қайтиб келаверади. Миқдори эллик минг йил бўлган кунда, одамлар орасида ҳукм чиқарилгунча шундай қилинади. Кейин йўлини билади: ёки жаннатга ёки дўзахга бўлади», дедилар.

«Эй Аллоҳнинг Расули, қорамол ва қўй-чи?» дейилди.

«Қайси бир қорамол ва қўй соҳиби ҳам ундан ҳаққини бермаса, албатта, қиёмат кун бўлганда у уларнинг олдига теп-текис, сип-силлиқ ерга ташлаб берилади. Улардан бирортаси ҳам қолмайди. Уларнинг ичида шохи буралгани, шохсизи, шохи сингани бўлмайди. Уларнинг ҳаммаси шохи билан уни сузади ва туёғи билан тепкилайди. Унинг устидан бири ўтса, бошқаси қайтиб келаверади. Эллик минг йил бўлган кунда, одамлар орасида ҳукм чиқарилгунча шундай қилинади. Кейин йўлини кўради: ёки жаннатга, ёки

дўзахга», дедилар».

Бешовларидан фақат Термизий ривоят қилмаган.

Бу ҳадиси шарифда закотни бермаган кишиларнинг ҳоли қиёмат куни қандай бўлиши жуда жонли тарзда васф қилинмоқда.

Қиёмат кунининг сифатларидан бири – миқдори эллик минг йил бўлган кундир. Ўша куни одамларнинг ҳаммаси тўпланиб, уларнинг ҳисоб-китоби битиб, жаннатий ёки дўзахий эканлиги ҳақида ҳукми илоҳий чиққунича ҳозирги дунё кунлари билан ҳисобланганда ана шунча муддат ўтади.

Бу дунёда закоти берилмаган олтин ва кумушлар қиёмат куни оловдан бўлган тахтачалар ҳолига келтирилиб, жаҳаннам оташида яна роса қиздирилиб, ўз эгасининг пешонасига, ёнбошларига ва орқасига босилар, унинг ўша аъзолари жизғинак қилиб куйдирилар экан. Агар у тахтачалар сал совиб қолса, яна қайтадан қиздирилар ва яна шиддат билан босилар экан. Шу ҳолат бу дунёнинг ҳисоби билан ҳисоблаганда, эллик минг йил давом этар экан.

Сўнгра ҳукм чиқиб, мазкур закотни бермаган одам дўзахий бўлса, дўзахнинг азобини тортгани равона бўлар экан. Агар Аллоҳ раҳм қилиб, бошқа амаллари кўплиги учун жаннатга ҳукм қилса, миқдори эллик минг йил бўлган кундаги тортган азоби билан қутулиб қолар экан.

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламдан ушбу баённи эшитганлар туясининг закотини бермаганларнинг ҳоли нечук бўлишини сўрадилар. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам уларнинг ҳолини ҳам батафсил баён қилиб бердилар.

Сўнгра саҳобаи киромлар қорамол ва қўйларнинг закотини адо этмаганларнинг ҳоли қандай бўлишини сўрадилар. Пайғамбаримиз алайҳиссалом бунга ҳам батафсил жавоб бердилар.

Ушбу ҳадисда Маҳшар куни закоти чиқарилиши фарз бўлган молу мулкнинг уч тоифаси бўйича закотни адо этмаганларнинг ҳоли қандай бўлиши васф қилинмоқда. Улар бутун халойиқнинг олдида шармандаи шармисор бўлиб, шунчалар азоб тортишар экан.

Албатта, бошқа тоифадаги мол-мулкнинг закотини бермаганлар ҳам муносиб жазо тортишлари турган гап. Тўғри, улар жаннатга киришлари мумкин. Лекин жаннатга киргунча шунча вақт азоб тортиш осонми?!

Қолаверса, закотни бермаган банданинг жаннатга кирмай қолиш хавфи устун. Шунинг учун бу дунёда закотни ўз вақтида адо этишга ҳаракат қилмоқ зарур.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди